

Прокуратура України

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011

факс: 280-26-03

06.02.2019 №15/5-16642-19
На № *11/10-2194* від *18.01.2019*

Голові Верховної Ради України
Парубію А.В.
01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5

Шановний Андрію Володимировичу!

На Ваш лист №11/10-2194 від 18.01.2019 повідомляю, що запит народного депутата України Бригинця О.М. від 17.01.2019 №444-зп-3 щодо вжиття заходів, направлених на усунення фактів затягування розгляду в судах кримінальних справ за обвинуваченням колишніх командирів БМОП «Беркут» за вчинення ними дій, що містять ознаки кримінальних правопорушень відносно учасників Революції Гідності за епізодом 18 лютого 2014 року та з інших питань, розглянуто.

Про результати проведеної перевірки в порядку та строки, визначені ст.15 Закону України «Про статус народного депутата України», проінформовано народного депутата України Бригинця О.М., а також заявника – голову Громадського об'єднання «Нескорений Майдан 18.02»

Копія відповіді на депутатський запит додається.

Додаток: копія відповіді на депутатський запит на 4 арк.

З повагою,

Генеральний прокурор України

Ю. Луценко

Прокуратура України

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011

факс: 280-26-03

06.02.19 №15/5-15вих-19
На № 444-зп-3 від 17.01.19

Верховна Рада України
Народному депутату України
Бригинцю О.М.
01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5

Шановний Олександр Михайловичу!

Ваш запит від 17.01.2019 №444-зп-3 щодо вжиття заходів, направлених на усунення фактів затягування розгляду в судах кримінальних справ за обвинуваченням колишніх командирів БМОП «Беркут»

за вчинення ними дій, що містять ознаки кримінальних правопорушень відносно учасників Революції Гідності за епізодом 18 лютого 2014 року та з інших питань, розглянуто.

Інформую, що слідчими Генеральної прокуратури України було проведено досудове розслідування, під час якого отримано докази вини ряду службових осіб у вчиненні кримінальних правопорушень, скоєних проти учасників Революції Гідності за епізодом 18 лютого 2014 року, внаслідок чого прийнято рішення про направлення до суду обвинувальних актів за обвинуваченням командира оперативної роти БМОП «Беркут» ГУМВС України в Харківській області у вчиненні кримінальних

правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 41, ст. 340, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365, ч. 1 ст. 263 КК України – 12.11.2015, за обвинуваченням командира БМОП «Беркут» ГУМВС України в Харківській області у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 41, ст. 340, ч. 1 ст. 171, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365, ч. 1 ст. 367 та ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 та ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365 КК України - 31.03.2016, за обвинуваченням командира БМОП «Беркут» ГУМВС України у Львівській області у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 41, ст. 340, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 171, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 346 КК України – 24.05.2016.

Причиною закінчення досудового розслідування та направлення прокурором обвинувальних актів до суду відносно вказаних осіб у різний час є індивідуальний характер та особливості відповідних кримінальних проваджень, специфіка досудових розслідувань у яких полягає у

неможливості одномоментного встановлення всіх співучасників та одночасного отримання доказів їх вини, що потребує виділення прокурором в кожному випадку матеріалів кримінальних проваджень стосовно осіб, відносно яких обвинувальні акти скеровуються до суду, з подальшим розслідуванням у провадженнях тих же епізодів, з метою встановлення та притягнення до кримінальної відповідальності інших співучасників цих злочинів.

За таких обставин, з огляду на необхідність дотримання однієї з основних засад кримінального провадження – забезпечення доведеності вини конкретної особи у вчиненні злочину за умов неоднорідності доказової бази відносно різних співучасників злочинів, провадження відносно таких осіб направлялись до суду по мірі отримання необхідних доказів вини та виконання всіх обов'язкових процесуальних дій стосовно кожної з них, що також зумовлено обов'язком слідчого, прокурора забезпечити право особи, щоб обвинувачення щодо неї в найкоротший строк стало предметом судового розгляду (п. 10 ч. 1 ст. 7, ст. 17, ч. 5 ст. 28 КПК України).

Відповідно до ст. 32 КПК України, за правилами територіальної підсудності всі обвинувальні акти було направлено до Печерського районного суду м. Києва.

Надалі, у зв'язку з тим, що судді Печерського районного суду м. Києва не мали повноважень розглядати вказані кримінальні провадження по суті, оскільки були задіяні в якості слідчих суддів на стадії досудового розслідування, на підставі ст. 34 КПК України ініційовано питання про направлення кримінальних проваджень до інших судів, вирішення якого належало до компетенції Апеляційного суду м. Києва.

Слід зазначити, що під час розгляду апеляційним судом питань про зміну територіальної підсудності кримінального провадження за обвинуваченням [1], прокурором заявлялось клопотання щодо направлення даного кримінального провадження до Святошинського районного суду міста Києва, яким розглядається кримінальне провадження за обвинуваченням [2] для подальшого вирішення питання про об'єднання проваджень.

Однак враховуючи, що положеннями ст. 34 КПК України прямо не передбачено можливість направлення кримінального провадження до конкретного суду для вирішення питання про наявність підстав для об'єднання кримінальних проваджень, апеляційним судом відмовлено в задоволенні зазначеного клопотання прокурора.

Наразі ініціювання питання про об'єднання трьох кримінальних проваджень на стадії судового розгляду в одному провадженні шляхом зміни територіальної підсудності є процесуально неможливим.

Так, згідно ст. 34 КПК України, до початку судового розгляду у виняткових випадках кримінальне провадження з метою забезпечення оперативності та ефективності кримінального провадження може бути передано на розгляд іншого суду за місцем проживання обвинуваченого, більшості потерпілих або свідків, а також у разі неможливості здійснювати

відповідним судом правосуддя (зокрема, надзвичайні ситуації техногенного або природного характеру, епідемії, епізоотії, режим воєнного, надзвичайного стану, проведення антитерористичної операції).

При цьому, всі три кримінальні провадження вже перебувають на стадії судового розгляду, в рамках якого здійснюються допити потерпілих – постраждалих учасників мирних акцій протесту під час Революції Гідності, серед яких вже допитано більше ста осіб.

Окремо слід зазначити, що навіть якби така можливість була передбачена кримінальним процесуальним законом, об'єднання зазначених кримінальних проваджень повернуло б процес на стадію підготовчого провадження, що потягло б за собою юридичну недійсність вже отриманих показань потерпілих, внаслідок чого необхідність їх повторного допиту з тих же питань.

Окрім того, об'єднання кримінальних проваджень має наслідком необхідність додаткового відкриття матеріалів досудового розслідування всім учасникам трьох кримінальних проваджень, що, враховуючи кількість томів матеріалів досудового розслідування (більше 250), кількість учасників кримінальних проваджень (близько 350 осіб), суттєво загальмувало би судові провадження.

Також необхідно враховувати, що Кримінальним процесуальним кодексом України не передбачено пряму можливість направлення кримінальних проваджень до конкретного суду для вирішення питання про їх подальше об'єднання, оскільки питання про об'єднання належить до компетенції конкретного судді суду першої інстанції, в провадженні якого перебуває справа.

З урахуванням викладеного, повторне ініціювання прокурорами, які підтримують публічне обвинувачення, питання перед апеляційним судом про зміну підсудності проваджень на стадії судового розгляду з метою їх подальшого можливого об'єднання несло б обґрунтовані процесуальні ризики затягування судового розгляду кожного з них.

Питання діяльності Державної судової адміністрації України регламентуються Законом України «Про судоустрій і статус суддів», ч. 1 ст. 151 якого визначено, що остання є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, установлених Законом.

Частиною 2 даної статті передбачено, що Державна судова адміністрація України підзвітна тільки Вищій раді правосуддя у межах, визначених Законом.

Таким чином, Генеральна прокуратура України позбавлена будь яких правових важелів впливу на Державну судову адміністрацію України.

При цьому, завірені належним чином копії Вашого запиту, а також звернення голови Громадського об'єднання «Нескорений Майдан 18.02» Тимошенка О.Г. скеровано на адресу Голови Державної судової адміністрації України за належністю для відома, врахування та розгляду по суті в частині

забезпечення Дарницького та Подільського районних судів м. Києва необхідними технічними засобами.

Відповідь заявнику надано, копії відповіді та супровідного листа на адресу Державної судової адміністрації України додаються.

Додаток: копії відповіді заявнику та супровідного листа до ДСА України на 4 арк.

З повагою,

Генеральний прокурор України

Ю. Луценко